

14 Απριλίου 2022

Ποτέ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Κανόνας ὀρθῆς καὶ ἐποικοδομητικῆς συμπεριφορᾶς

Κύριε Ἐλέησον ...

Σὲ στέλνει ὁ Γέροντάς σου σὲ κάποιους ἐπισκέπτες καὶ σοῦ ξεφεύγει μία κουβέντα.

Ἀργότερα σοῦ λέγει ἕνας ἀδελφός σου:

-«Πῶς σοῦ ξέφυγε αὐτὴ ἡ κουβέντα; Ἄλλὰ τέτοιος εἶσαι πάντα».

Καλύτερα νὰ φᾶς τὴν γλῶσσα σου, παρὰ νὰ τοῦ μιλήσεις ἔτσι.

Οὐδέποτε προσβάλλομε ἢ λυποῦμε ἄνθρωπο, οὐδέποτε τὸν κάνομε νὰ νοιώσῃ στερημένος, ἐλαττωμένος, νὰ νοιώσῃ κατωτερότητα, διότι τοῦ σκοτώνομε τὴν ψυχὴ.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ τραυματισθῇ καὶ δὲν θὰ μπορῇ νὰ ἐπιτύχῃ στὴν ζωὴ του.

Ἄναθέτεις σὲ κάποιον νὰ ψάλλῃ καὶ ἐκεῖνος κάνει λάθος τὸν ἦχο καὶ τότε τοῦ λές: «Πάλι πῆρες στραβὰ τὸ τροπάριο».

Κάθε φορὰ πού θὰ πηγαίνει νὰ ψάλλῃ, θὰ τὸ θυμᾶται καὶ θὰ λέῃ: Πρέπει νὰ προσέξω, μὴν τὸ πάρω στραβὰ. Καὶ θὰ τὸ παίρνῃ πάλι στραβὰ. Ποιὸς θὰ φταίῃ; Αὐτὸς πού τοῦ ἔκανε τὴν παρατήρησι.

Ποτὲ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του, τὸ πρόβλημά του. Ποτὲ δὲν τοῦ ὑπενθυμίζουμε τὴν κακία του, τὴν ἀμαρτία του. Μόνον τὸν ἔπαινο χρησιμοποιοῦμε, ἀλλὰ τὸν εὐγενῆ ἔπαινο ὄχι τὸν ἀφελῆ.

Διότι ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε διορθώνεται μὲ ὀνειδισμό, ὅπως καὶ μὲ παρατήρησι. Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἅγιος, γιὰ νὰ δεχθῇ, νὰ διορθωθῇ μὲ τὸν ὀνειδισμό, τὴν ὑπόδειξι ἢ τὴν παρατήρησή σου. Ἀλλὰ, ἐὰν ἦταν τόσο ἅγιος, δὲν θὰ εἶχε αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα, γιὰ τὸ ὁποῖο χρειάσθηκε νὰ τοῦ κάνῃ παρατήρησι ἐσύ.

Ἄφοῦ λοιπὸν τὸ ἔχει, τὸ μόνο πού χρειάζεται εἶναι ὁ ἄκρος σεβασμός σου, γιὰ νὰ μπορέσῃ κάποτε νὰ ταπεινωθῇ καὶ νὰ διορθωθῇ, βλέποντας τὴν δική σου εἰρήνη, πραότητα, ταπείνωσι, ἀγάπη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἐπιείκεια, γλυκύτητα... Μόνον ὅποιος ἔχει αὐτὲς τὶς ἀρετὲς, μπορεῖ νὰ διορθώσῃ κάποιον ἄλλον...

Πηγή: agiazoni.gr